

ШАНОВНИ ПЕДАГОГИ І СТУДЕНТИ!

Прийміть від своєї вузівської газети щирі привітання з Днем знань! У десятках тисяч навчальних закладів по всій Україні Першого вересня пролунає перший дзвоник, який сповістить про початок нового освітнього року й почливе молють на першу лекцію.

Перше вересня – свято не лише галузі освіти, до якої так чи інакше причетний кожен п'ятий наш співгромадянин. Це свято всенародне.

Навчання у школі, здобуття професії у професійному закладі чи університеті закладає фундамент майбутнього кожної людини. Від того, який багаж знань і умінь понесе вона у своє професійне життя, залежать розвиток, зростання держави, моральний стан суспільства.

У День знань бажавмо студентам наполегливості й наснаги в навчанні. І, певна річ, доброго здоров'я!

Найпочеснішими гостями і творцями свята Першовересня будуть педагоги, які відчиняють двері студентам і супроводжують молодь по Країні знань.

Дорогий друже! Тут, у Київському національному університеті будівництва і архітектури, ти впізнаєш тасмичні обраного фаху, насолоду від наукового пошуку, змужнієш як особистість і загартуєш волю. Все, що тут є, – аудиторії і лабораторії, комп'ютерні класи і табір відпочинку, спортивні і танцювальні зали, – все для тебе. Відтепер твоєю стає велична і горда майже 80-літня історія Університету, а ти сам стаєш його частинкою і впродовж кількох років навчання творитимеш історію Alma-mater.

Тут знайдеш друзів на ціле життя і, можливо, долоу.

У день Першовересня сердечно вітаємо тебе з початком нового життя. Хай збудуться усі твої мрії, хай твої студентські роки будуть яскраві, змістовні, незабутні!

Ваша "Архітектура і будівництво"

РЕЙТИНГ ВУЗІВ "КОМПАС" Nota Bene

Київський національний університет будівництва і архітектури увійшов у п'ятірку найкращих вищих навчальних закладів України! Він є першим у будівельній галузі та архітектурі!

Це висновок соціального проекту "Рейтинг вузів "Компас", що був реалізований компанією "Систем Кепітал Менеджмент" (СКМ) – крупнішого працедавця в Україні, за участю представників Міністерства освіти і науки України, Світового банку, ІЦ "БЕСТ", Академії педагогічних наук України, Фондації "Ефективне управління", Київського міжнародного інституту соціології (КМІС), а також при підтримці БФ Ріната Ахметова "Розвиток України" в рамках програми "Сучасна освіта". Було складено загальнонаціональний рейтинг, а також 5 галузевих і 4 регіональні рейтинги вузів України. Лідерами національного рейтинга стали вузи Києва, Донецька, Львова і Харкова.

Лідерами рейтингу виявилися навчальні заклади, в яких, на думку молодих фахівців і працедавців, отримувати освіту має найбільшу практичну цінність і відповідає вимогам реального сектора економіки, а також гарантує випускникам надійні перспективи працевлаштування з гідною оплатою праці й можливостями кар'єрного зростання. Зокрема, при складанні "Компаса – 2009" були враховані думки представників 953 компаній – працедавців (HR-менеджерів і керівників) і 1129 випускників. Крім того, в рамках підготовчого проекту була проведена глибока робота з експертним співтовариством. Так, були опитані представники провідних компаній, діяльність яких вимагає постійного залучення фахівців певної кваліфікації. В цілому, участь в опиті взяли представники 331 компанії.

В цілому в рамках рейтингу було оцінено 234 українських вузи III-IV рівня акредитації, які готують бакалаврів, спеціалістів і магістрів по 5-ти найбільш затребуваним напрямкам: (IT), архітектура/будівництво, бізнес/економічні спеціальності, юриспруденція, інженерні/технічні спеціальності, інформаційні технології. Рейтин "Компас" проводиться щороку. Упорядником рейтингу "Компас"

Другий рік підряд виступає Київський міжнародний інститут соціології (КМІС).

Таким чином напередодні вступної кампанії абітурієнти і їх батьки отримали практичний посібник з вибору вузу. Аж для абітурієнта важливо знати, в яких саме напрямах підготовки фахівців сильний той або інший вуз. А для навчальних закладів цей рейтинг дав можливість поглянути на себе очима ринку праці, побачити і зрозуміти свої сильні і слабкі сторони.

В результаті, перше місце в національному рейтингу поділили між собою Національний технічний університет України Київський політехнічний інститут і Київський національний університет імені Шевченка. Другий рядок в рейтингу зайняли Національний університет Кірово-Могилівська академія. Третє місце заввоював Донецький національний технічний університет і Київський національний економічний університет ім. Гетьмана. На

четвертому рядку розташувався Національний університет Львівська Політехніка, а на п'яте місце автори дослідження поставили Київський національний університет будівництва і архітектури і Національний технічний університет Харківський політехнічний інститут.

На основі масштабного наукового дослідження 234 вузів, КНУБА отримав 1 місце за найбільшій підготовку по архітектурно-будівельним спеціальностям, а працедавець включили наш університет у десятку найкращих навчальних закладів. Це дуже приємно!

Ось, що відзначила у зв'язку з усім цим директор по зв'язкам з громадськістю і комунікаціям компанії СКМ Наталія Ємченко: "Це тим більше важливо заради, коли в області освіти стрімко йдуть процеси глобалізації. Вважаю, що вже через декілька років наші вузи конкуруватимуть за студентів не між собою, а із західними університетами. Це стане новим викликом і новою можливістю і для ринку праці, і для ринку утворення України. І всі ми просто зобов'язані бути готовими гідно прийняти виклик і максимально використати цю можливість".

Підготував Тарас Тараненко, студент газети

Спогади випускниці КНУБА "ЩАСЛИВА МИТЬ, ЗУПИНИСЬ!"

Кожен з випускників прагне зайняти у дорослому світі власне місце, де б міг найкраще реалізувати свої знання, сили й талант.

Як же самотній доросла людина, працюю на роботі, яка мені дуже подобається. Саме головне, що за спеціальністю. Саме щаслива, що надумала отримати вищу освіту в КНУБА, на будівельному факультеті.

Іноколи в мене є час, щоб навідатись до рідного університету, до своєї Альма Матер. Душа і серце тріпоче, коли знову заходжу в ці стіни. Відразу ж згадуються різні випадки з студентського життя: хороші й не дуже. Але від цих спогадів в душі настає благодать. На якусь мить поринаю в майже безтурботне студентське життя. Ось мене перше інтерв'ю у викладача для газети "Архітектура і Будівництво" ... було дуже страшно. Але я переробила себе і все вдалося. Дуже щаслива, що колись стала студентським кореспондентом в нашій газеті. Хочу висловити подяку Ірині Іванівні Герашенковій за підтримку і розуміння. Вона зробила все для того, щоб я повірила у власні сили. Низький Вам уклін!

Тетяна Грудинська-Виктор, випускниця будівельного факультету, студентка газети

Як швидко летить час... неспинно, як швидкий потяг у незвідану дальину. Уже минуло два роки, коли я закінчила університет. Згадуючи студентські роки, розумію, що це були одні з найкращих моїх літ. Тоді здавалося, що все на світі так легко і просто. Опинившись в самотньому дорослому житті, звідкись відразу ж знаходяться і проблеми, і невирішені питання... Все це змушує нерувувати, непокоїтись, тривожитись. Ти стаєш неврівноваженим, часом, навіть, злим. Це природно, бо вступаєш у новий світ, з новим світом, з новим світом, з новим світом. Так хотілось би зупинити ці прекрасні хвилини, щоб вони тривали вічно. Але, на жаль, ця сторінка мого життя вже перегорнула.

впевнена, що з такими благами повинна пройти. Спочатку була на 7-му місці. Після того, як і інші абітурієнти стали приносити свої документи, ситуація змінилася на очі – 15-те, 20-те і, нарешті, 73-те місце. Від інших батьків абітурієнтів батько дізнався, що і деякі діти, набравши по 600 балів теж не проходили. Кинулися з копіями на інші факультети. Зафіксований рекорд цього року – один з абітурієнтів ухитився подати документи в 61 вуз.

Але шукати щастя на інших факультетах абітурієнтів примуємо не стільки майбутній відбір, скільки кількість місць, що залишилися. Ще з самого початку вступної кампанії бюджетні місця на престижних факультетах забронували пільговики і переможці олімпіади.

ГОЛОВНА ПРОБЛЕМА – ПІЛГОВИКИ?

Ось думки представників вузів і міністерства освіти і науки України.

Володимир Тимофєєв (КПІ): Якщо говорити про рівний доступ, то в першу чергу через проблеми з пільговиками звужують можливість для деяких категорій абітурієнтів, особливо на спеціальності, які користуються попитом. Хоча в КПІ традиційно на першому місці напрямки, так чи інакше пов'язані з інформаційними технологіями. На мій погляд, єдина пільга, яка може бути під час вступу, – це наявність знань.

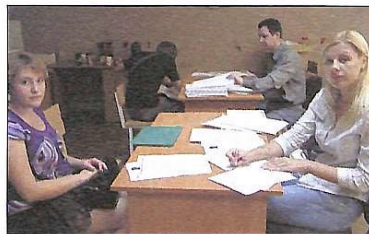
Сергей Бондаренко (МОН): Вважаю, що надати рівний доступ до освіти всім абітурієнтам нам вдалося. Але ми зіткнулися з певними проблемами. Цього року, судячи з копій документів, була дійсно велика кількість пільговиків. Щоб уникнути фальсифікацій, ми попросили керівників приймальних комісій ретельно перевіряти документи, особливо медичні довідки.

ЧИ РУЙНУЄ ТЕСТУВАННЯ СИСТЕМУ ШКІЛЬНОЇ ОСВИТИ?

Володимир Тимофєєв: Ситуація, яка нині склалася, не враховує якихось системних змін української освіти. Руй-

нується зв'язок між школою і вузом. Що таке фізична освіта? Це відбір талановитих молоді. Основи цієї освіти закладаються ще в школі. Ажде йдеться не лише про вступ, але і про те, щоб стати інженером, фахівцем. Ми ж не вороги собі і не візьмемо людини, яка не володіє мінімальною сумою знань.

Під час вступу повинен бути комплексний показник, який би визначав рівень майбутнього студента. Повинні бути розширені критерії – потрібно враховувати

Документи від абітурієнтів для вступу на СТФ і ФАІТ приймають відповідальні приймальні комісії Ю.Верезницька та Є.Горбатюк

уміння, знання, творчі здібності, попередні досягнення. Тоді буде створена рівноправна можливість під час вступу. Зараз виходить, що тести – це єдиний критерій.

Борис Жебровський (МОН): Ниде в світі немає такої системи, яка б ставила 100% умовою прийому у вуз наявність сертифікату, і все. Це наш винахід під приводом боротьби з корупцією. Ближче всього Японія – у них є прийом в 2 тури: спочатку тестування, потім іспит у вузі. В США, наприклад, тільки 20% місць виділяють для сертифікатів. Крім того, дивляться на особу. В Америці абітурієнт повинен написати есе, наприклад: чому ти йдеш в КПІ, що ти зробив для вузу, розказати про себе, де працюєш, де переміг, подати рекомендації, які

дали вчителі. Але ми хотіли зробити все дуже швидко.

Якими ж виявилися показники прийому до КНУБА за державною допомогою? Добре, що нашому закладу не довелося стикнутися з проблемами, які описані вище.

Подано заяв вступниками на денну та заочну форму навчання 8347. Першокурсниками нашого закладу пощадило стати 835 (стаціонар) та 78 (заочна форма) абітурієнтам. Серед них медіалісти: 79 + 8 (з.ф.); 51 + 2 (з.ф.) мають документи про відзнаку у навчанні. Випускники ВНЗ I-II рівня акредитації – 89 +39 (з.ф.).

Брали участь у конкурсі сертифікатів зовнішнього тестування з математики і української мови – 7304 юнаків і дівчат. Результатами були зараховані як вступні випробування: на денну форму навчання зараховано 657 вступників, на заочну – 78. По категорії пільг зараховано 49 чоловік плюс 3 особи на заочне відділення.

Вперше до КНУБА на 1-й курс за державною допомогою на відділення ПЦБ, АУТП, БМО, ПНМ зараховано вступників, які отримуватимуть скорочену денну освіту (90 чоловік) – навчатимуться на молодого спеціаліста. На скорочену заочну освіту прийнято 123 студента на відділення ПЦБ, АУТП, БМО, ГД, які також отримуватимуть освіту – молодий спеціаліст.

Найбільшу популярність мали напрями підготовки: архітектура, образотворче мистецтво (ОМ), землевпорядкування та кадастр (ЗК), міське будівництво та господарство (МБ), менеджмент організації (МО), промислові і цивільне будівництво (ПЦБ), комп'ютерні науки (КН), телевізійно-радіотехнічне мистецтво (ТР), товарознавство і торговельне підприємство (ТКД).

Підготовлено газетою

ПІДСУМКИ ВСТУПНОЇ КАМПАНІЇ-2009: З ЯКИМИ ПРОБЛЕМАМИ ЗІТКУЛИСЯ АБИТУРІЄНТИ І ВУЗИ?

Цього року на студентську лаву ساده близько 600 тис. першокурсників.

Чим запам'яталася нинішня вступна кампанія? Насамперед боротьбою з пільговиками і дебітум інформаційної системи "Конкурс", завдяки якій вступаючи до вузів вперше могли в режимі онлайн відстежувати своє місце в рейтингу.

Хоча, як розповідали під час круглого столу за підсумками нинішньої вступної

кампанії в редакції "Комсомольської правди" в Україні, випускникам шкіл і їх батькам довелося зіткнутися з величезними проблемами. Одна з історій стілася з випускницею київської школи, яка вступала до університету ім. Т.Шевченка. Протягом 11 років навчання дівчина була в числі відмінниць, брала участь в олімпіадах і навіть займала призові місця. Результат тестування – 594 бали загалом. Дівчина була

Путівка в життя

18-Й ВИПУСК СПЕЦІАЛІСТІВ І МАГІСТРІВ З ІНФОРМАЦІЙНИХ ТЕХНОЛОГІЙ ПРОЕКТУВАННЯ

Пишаємося ними!

Об'єкти майбутньої професійної діяльності випускників спеціальності є проектування, модернізація та експлуатація технічного, програмного, інформаційного, лінгвістичного, математичного, методичного, організаційного забезпечення систем автоматизованого проектування (САПР). Специфіка підготовки фахівців цієї спеціальності в КНУБА полягає в яскравому вираженні галузевій орієнтації навчальних планів: окрім теоретичних знань і практичних навичок у сфері сучасних інформаційних технологій, студенти також одержують необхідні знання з основ архітектури і дизайну, проектування і розрахунку будівельних конструкцій, організації і планування будівництва, менеджменту і маркетингу та інших прикладних дисциплін. Тому тематика кваліфікаційних робіт є досить широкою і дійсно цікавою. В процесі формування тем кваліфікаційних робіт перевага віддається комплексним роботам, які виконуються в співпраці з іншими кафедрами університету та враховуються побажання підприємств і організацій, що мають наміри щодо працевлаштування у себе майбутніх випускників. До речі, протягом останніх трьох років спостерігається помітне зростання зацікавленості підприємств в темах, що стосуються проблем інформаційної безпеки і захисту даних.

Цього року студентами спеціальності були захищені 10 атестаційних магістерських робіт та 30 дипломних проєктів (100% від кількості студентів 5-го курсу). Більшість кваліфікаційних робіт визнані Державною екзаменаційною комісією (ДЕК) такими, що виконані за реальними замовленнями підприємств і мають практичну цінність або містять елементи реальних розробок. Особливо за цим

В червні 2009 року в КНУБА відбувся черговий захист атестаційних магістерських робіт і дипломних проєктів студентами спеціальності "Інформаційні технології проектування" (напрямок освітньої підготовки – Комп'ютерні науки").

показником ДЕКу сподобались роботи: магістрів Ю.О.Шустова, І.В.Варуса, О.Г.Биченка; спеціалістів П.О.Гудзенка, П.В.Галета, П.А.Пальчик, С.І.Понтус, Д.В.Постоленко.

Всі атестаційні магістерські роботи та окремі дипломні проекти мають елементи наукових досліджень.

Традиційно в процесі роботи ДЕКу проводиться щорічний конкурс на кращу магістерську роботу та дипломний проєкт. Цього року, після досить тривалої дискусії, кращими з кращих визнано атестаційну магістерську роботу Ю.О.Шустова на тему "Проектування конфігурації інформаційної технології формування бізнес-процесів підприємства та контролю системи якості" (науковий керівник – професор С.В.Цюцюра) та дипломний проєкт П.О.Гудзенка "Розробка інформаційної технології розпізнавання корозій в будівельних конструкціях" (керівники: професор В.М.Михайленко, асистент О.В.Горда).

Загалом, щорічні показники захисту кваліфікаційних робіт студентами спеціальності є досить привабливими: диплом з відзнакою отримали 13 із 40 випускників, 14 студентів рекомендовано до вступу в аспірантуру.

Як зазначає випускської кафедри, від імені керівників кваліфікаційних робіт та себе особисто, хоча ще раз підкреслити довісте відчуття від щорічного захисту випускників спеціальності: ми ними пишаємося, радіємо за них і бажаємо успішної кар'єри та інших гараздів. Правда, ми, на жаль, сумуємо за майже практично втрачене спілкування з ними – учорашніми школярами, а тепер кваліфікованими фахівцями. Адже за 5 років ми вклали в них не лише значні зусилля й час, а й частину свого життя. Але в мене є і передчуття: хтось з цього чудового випуску з часом повернеться на кафедру.

В.Демченко,
завідувач кафедри прикладної математики, доцент

Останній дзвоник

НАВЧИЛИСЬ ДУМАТИ І РОБИТИ ПРАВИЛЬНО ВИСНОВКИ

Alma mater... Матір-годувальниця... Уже близько 80 років безперервно вона з любов'ю плекає своє потомство, дає йому матеріальний, інтелектуальний і духовний харч, гартує сили й характер, осяєю вічною зорею весь життєвий і творчий шлях своїх вихованців. "Ми так любимо ці рідні стіни, обожнюємо й пишаємося ним – Київським національним університетом будівництва і архітектури", – говорили газеті "А+В" у день свята "Останнього дзвоника" випускники.

На знімку випускники ФАІТ 54-ї групи спеціальності БМО: Сергій Безуглий, Євген Сапатієвський, Віталій Савченко, Олександр Новосельський, Сергій Штогрин вже з дипломами.

- Що найбільше запам'ятовалося у студентського життя?
- Перша пара (безкінечна) та перша сесія (дуже страшно було!), – гуртом відповідають хлопці.
- Кого з викладачів Ви вважали найкращими?
- Це професори Л.Б.Пелєєв та Н.Д.Федоренко. Але це нам тільки у користь.
- Кого б з викладачів Ви ще хотіли б відзначити?
- Хотілося б згадати викладача К.І.Почку, що так добре пояснює, доцентів А.Т.Свідерського та В.П.Голованя, які надали нам професійні знання та навички на шляху до майбутнього життя. Завдяки мудрим викладачам, навчаючись тут, ми стали сильними, активними в житті, сміливішими й пізнали масу цікавого, необхідного про будівництво, навчилися думати та робити правильні висновки.

Опитувала **Наталка Баран**, студкор газети

БЛІЦ-ІНТЕРВ'Ю З ВИПУСКНИКОМ

Олексій Кроливець, випускник МО-53, у розмові із студентською газетою подякував всім викладачам за підтримку, влучну пораду під час навчання в університеті й за отримання вищої освіти. "Тепер відчуваю попереду себе – простір, сферу майбутньої діяльності, яку відкрив мені ти. Не Київський будівельник. Недавно у мене запитали, чи задоволений вибором професії? Так і не йнакше. Працюю у будівельно-монтажній фірмі менеджером по проєктам..."

– Хто з викладачів запам'ятався як найсучасніший? Кого Ви вважаєте для себе найкращим?
– Найсучаснішим, наприклад, можу назвати д.т.н., професора О.В.Федосову, к.т.н., доцента І.В.Русана, В.Турчина (який вже пішов з життя). Лише тепер зрозумів, як важлива дисципліна під час навчання, викладач потрібен бути до нас суворим – це на нашу користь. Найкращими викладачами для мене були к.т.н. та к.ф.н., доценти Л.Т.Полтавець і В.В.Максименко (Його, на жаль, вже нема з нами). Розповідають на лекціях вони дохідливо, щоб ми все розуміли. За це їм велика подяка!

Дізнавалася **О.Космак**, студентка КНУБА, студкор газети

Думка випускника

ВДЯЧНИЙ ПЕДАГОГАМ-ПРОФЕСІОНАЛАМ КНУБА

І.Годзинського внесено до Книги Пошани КНУБА

Минулого року ми, Іван Годзинський, Микита Беляєв, Олександр Куриленко та Тарас Рудий, їздили на олімпіаду по спеціальності промислове і цивільне будівництво (ПЦБ) як переможці внутрішньої олімпіади. Перший тур писали майже всі, хто хотів. У другий тур перейшли лише п'ятнадцять студентів, одним з яких був я. Після проходження в другий тур викладачі кафедр почали нас консультувати з 9 предметів. Після цих консультацій у мене залишились якнайкращі враження про роботу з професорсько-викладацьким складом нашого університету. Сподобалося, насамперед, ставлення до нас: здавалося ніби викладачі розмовляли з нами на рівних, і що радувало більше всього – відчувалося, що їм це подобалося не менше, ніж нам. В той момент наше відношення до викладачів дуже відрізнялося від звичайного відношення занять.

Після першого семестру IV курсу в мене були деякі знання з курсу "Основи і фундаменти", але після систематизації цього професором кафедри Миколою Заньковичем Корнієнком все стало на свої місця. Для цього йому вистачило лише двох консультацій по 15 хвилин. Микола Васильович розмовляв на аркуші, форматом А4 все найголловніше, що було під час проходження цього курсу, причому з правилами і винятками.

Багато дізналися студенти під час консультацій доцента кафедри технології будівельного виробництва Ани Валентинівни Давидок. Інформація, отримана на консультації, знадобилась на олімпіаді, і буде потрібна кожному в роботі. На жаль, під час проходження самого курсу такого відчуття в мене не було. Доцент Давидок все прив'язувала до життя, до будівництва, а не просто використовувала інформацію, яка потрібна для виконання проєктів. Адже під час виконання проєктів необхідно знати вимоги викладачів, і не обов'язково витлумачувати, як це робиться в житті, треба виразно пояснити самі технологічні процеси. Дисципліну ТБВ не треба вчити, її потрібно просто зрозуміти, в чому й допомогла нам викладач Давидок. На її площі курсу професор кафедри технології будівельного виробництва Олексій

Учасники олімпіади з ПЦБ у Харкові зі своїм керівником, доцентом Г.В.Гетун

сандр Федорович Осіпов змушував нас думати, розповідаючи про власні спостереження відносно найпростіших речей, які використовуються не лише на будівельному майданчику, а й у житті.

Консультації по заліботетонним конструкціям проводив професор кафедри заліботетонних і кам'яних конструкцій Леонід Андрійович Мурашко – це було моє перше знайомство з ним. Крім високого професіоналізму фахівця-будівельника, користі для майбутніх спеціалістів, що ми отримали під час спілкування з ним, ще й відшудь насміялися, завдяки тонкому гумору лектора.

Дуже допомогли нам в оволодінні фахом та участі в олімпіаді консультації професора кафедри будівельних матеріалів Юрія Гусейновича Гасана, доцентів кафедри організації та управління будівництвом і економіки будівництва Миколи Олександровича Шебека та Олександра Сергійовича Гриценка, асистента кафедри металевих і дерев'яних конструкцій, к.т.н. Валерія Вікторовича Нужного.

Особливо цікаво було дізнатися про невідомі для мене позапрограми методи розрахунків – про них розповів нам доцент кафедри будівельної механіки Анатолій Дмитрович Легостаєв. Мені було легко розібратися в цьому тільки завдяки базі знань, яку дав нам під навчання дисципліни доцент цієї ж кафедри Олег Гаврилович Свешніков. Саме він був й організатором олімпіади з ПЦБ. З теплом згадую його зацікавленість, небайдужість, турботу, викладацьку допомогу студентам під час організації та підготовки до олімпіади.

Мені завжди приємно згадувати людину, яка своїм прикладом показувала, що треба боротися, але можна здаватися в жодному разі. Це про доцента кафедри архітектурних конструкцій, нашого керівника під час олімпіади Галину Вячесла-

віну Гетун. Вона примушувала нас брати участь в апеляціях, добиватись свого. Саме з нею ми їздили в славне місто Харків.

У Харкові в 9.00 розпочалась олімпіада з спеціальності "промислове і цивільне будівництво" (ПЦБ). На жаль, організатори повідомили, що від кожного вузу повинно виступати не більше однієї команди з двох чоловік, а нас приїхало четверо. Тому двоє довелися морально підтримувати команду, а іншим не підвезти тих, хто підтримує.

Після першого конкурсного дня ми зустрілися з нашим керівником. Вона підказала нам, яких помилок не можна робити, враховуючи свій досвід переаєри роботи та знаючи, на що звертати увагу журі. У другий конкурсний день ми йшли більш впевнені, знаючи бали за минулий тур – вони були досить непоганими для нас. Одразу після написання завдань відбувся невід'ємний процес олімпіади, а саме апеляція першого тура. Враховуючи бойовий дух Галини Вячеславівни, я апелював по 7-ми дисциплінам з 9-ти – це дость багаті, адже в середньому конкурсант апелювали по двом предметам. На наступній апеляції я знов підняв питання майже по всім предметам.

Саме апеляція мені допомогла. Вдалося довести свою правоту кваліфікованим членам апеляційної комісії. Пригадую, за якою впевненістю я йшов до відповідального за будівельну механіку, по якій мене оцінили на 19 з 25 балів і в першому, і другому турі (це досить високий бал, але не для моєї роботи). Не побоюся сказати, що моя робота з будівельної механіки була ідеальною, (враховуючи, що маю "школу Савшинкова" за плечима), об'єктивно оцінюючи власні шанси. Саме по цій дисципліні мені вдалося відбити максимальну кількість балів, тобто 50 балів за 2 тури. В моєму випадку мені легше було відбити максимум балів на "ідеальній роботі", ніж вималювати по 1-2 бали за "умову". Це було дуже приємно, враховуючи відношення доцента Г.В.Гетун до апеляції і до бойців, які впевнені в своїй правоті.

Отже, мій подальший творчий розвиток, я буду вдячний таким першокласним педагогам і чудовим людям, які зустрілись на початку мого шляху в професію.

І. Годзинський,
студент 51-ї групи ПЦБ

ЗІР. СИНДРОМ СУХОГО ОКА

Офтальмологи цей синдром так і називають – "офсійний". Його симптоми – почервогніння, сухість, відчуття піску в очах. Виникає через довге знаходження в приміщенні, де є комп'ютери і кондиціонери. Якщо хворобу запустити і часно не звернутися до лікаря, Щодо роботи?

Враховуючи, що стучне зображення на моніторі – це неясне зображення. Очі його сприймають, як свій недолік, який намагаються виправити і тому весь час напружуються. Щоб розвантажити їх, після кожні 45 хвилин роботи бажано зробити перерву хвилин на 10.

Чудово допомагають зняти напругу вправи для тренування очних м'язів (кожне повторити по 5 разів, 1-2 сесанси в день):

- Переведіть погляд удалину, потім собі на ніс.
- Подивіться вгору-вниз, вправо-вліво.
- Закрийте очі і легенько натискуйте на очні яблука. Натискував – відпустив (це покращує кровообіг).
- Сильно прижмурьте і розплющіть очі.
- Робіть кругові рухи поглядом за годинниковою стрілкою і проти неї.

Підготовлено газетою

Останній дзвоник ВИ – СЛАВА УНІВЕРСИТЕТУ!

Першого липня Університет проводжав у самостійне життя випускників 2009 року. Редакція студентської газети А+Б встигла побувати лише на святі двох факультетів: будівельного та ФАІТ.

Гімном будівельного факультету розпочалося останнє студентське свято. Його виконали студенти Марічка Андрухів та Руслан і Людмила Мельники, брат і сестра.

"От і відшуміли ваші літа... Сумно вам сьогодні чи весело?" – сказав випускникам університету ректор КНУБА д.т.н., професор Анатолій Михайлович Тугай. Від сьогодні будете вже згадувати ваших викладачів: інколи добрих, інколи прискіпливих... Ми вчили вас будувати, вчили вирішувати завдання, але не всього можна одразу навчити. **Головне – ми заклали у Вас Цеглинку. Ви – мій 25-й випуск! (оплески).** Тепер Ви високо несіть прапор університету. Слава його тепер – Ви...

Кітв розбудовується фахівцями, які вийшли з будівельного факультету, який тільки-но закінчили, – продовжив ректор. Вас цінують, як випускників саме цього вузу, відомого всім в Україні і закордоном! У добрий час!"

Добрі напутливі слова почули молоді фахівці й від свогід декана Григорія Михайловича Іванченка, найкращого друга студентів та принципового керівника і викладача.

До Книги Пошани університету увійшли 2009 року троє випускників будівельного: Іван Годзинський, Руслан і Людмила Мельник.

На святі виступив і Євген Донець, голова ради студентського самоврядування, п'ятикурсник ПЦБ, який назвав кращих, які внесли особистий вклад у справу студентського самоврядування. Це Олександр Худоба, Аліна Серган, Артем Донченко, Артем Голя, Ірина Зелінська та Михайло Долінін.

Кращим куратором факультету названо було доцента кафедри організації та управління будівництвом Ю.Е.Тимофєєва. "...Мабуть, коли-небудь майбутнім студентам будівельного покажуть на виробничій практиці, як приклад будинку, побудованого О. Худобою, або палацу, автором якого став Р. Мельник, – мріє Ю.Тимофєєв. Він також доповнив список активістів студентського самоврядування, назвавши прізвища: Алла Коновальчук, Оксана Івасюк, Сергій Турчин, з якими йому довелося створювати дієву раду з самоврядування студентів".

Нарешті настав урочистий момент: випускники отримали дипломи про вищу будівельну освіту. Успіхів всім!

Підготовлено газетою

ОТ І ВІДШУМІЛИ ВАШІ ЛІТА... ФОТОРЕПОРТАЖ

Останній дзвоник випускників будівельного 2009

ВИПУСК 2009

Декан будівельного Г.М.Іванченко

Свято випуску ФАІТ 2009 у читальному залі

Урочиста частина під час випуску ФАІТ

Під будівельного співають Руслан Мельник, Марічка Андрухів

Євген Донець, голова ради студентського самоврядування

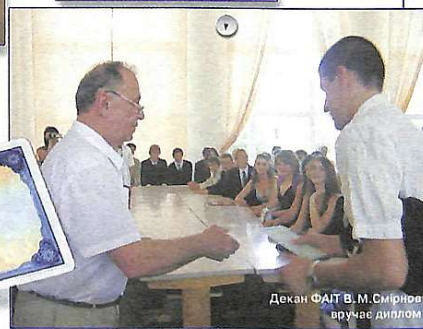
Кращий куратор будівельного факультету Ю.Е.Тимофєєв

Людмила Мельник, випускниця ПЦБ 2009

Підготували Т. Тараненко та С. Урбанець, студжори газети

Декан ФАІТ В.М.Смірнов вручає диплом

Щасливої дороги! ФАХІВЦІ XXI СТОЛІТТЯ

Знання – це скарб, що не згорить у вогні, і ворог його не вкраде. Він назавжди залишиться з вами і повсякчас може стати у пригоді. Ця вартість – чи не найближша окраса кожної людини, підстава для гордості й шани.

Ці думки прийшли до нас під час свята – випуску студентів факультету автоматизації та інформаційних технологій, яке проходило в читальному залі бібліотеки КНУБА.

Добрі, гідні слова молоді фахівці почули від декана факультету Вячеслава Миколайовича Смірнова, нашого випускника, завідувача кафедри, науковця, професора. Щоб стати справді якісним фахівцем, необхідно протягом літ навчання старанно працювати, отримуючи знання, щоб потім якнайбільше роботодавці відкривали до наших випускників свої двері. Якраз про успіхи у навчанні та науковій роботі своїх вихованців згадував у своєму виступі-зверненні декан факультету. Дуже приємно, коли на факультеті є обдарована молодь й про неї можна розповідати! У своєму традиційному виступі ректор, д.т.н., проф. А.М.Тугай звернув увагу на заходи, спрямовані на розвиток, виявлення та реалізацію здібностей майбутніх фахівців, які здійснюються на факультеті.

Наприклад, у серпні 2008 року у французькому місті Лілль проходила 8-ма Міжнародна конференція з управління проектами та програмами за підтримки Міжнародної асоціації управління проектами та французької школи з управління проектами у приміщенні Індустріального Інституту Франції – у ній взяли участь 8 студентів кафедри управління проектами, які виступили з доповідями. П'ятеро студентів ФАІТ брали участь у Першому міжнародному студентському чемпіонаті із стратегічного менеджменту, який проводився наприкінці 2008 року в Англії. Результат – друге місце першого туру. Троє студентів взяли участь у конкурсі "Дні управління проектами", який проводив В'єнський університет економіки та адміністрування. 16 студентів взяли участь у конференції "Літня школа з управління проектами", яку проводив Лілльський університет менеджменту (Франція).

Ректор КНУБА, згідно наказу по університету, нагородив почесними грамотами випускників-відмінників, зауважив, що ім'я кожного з них увійде до Книги Пошани навчального закладу. Вручив дипломи. Побажав, щоб молодь і надалі прославляла свій Університет. Щасливої дороги!

Ювілеї

ПОКОЛІННЯ ЦІЛЕСПРЯМОВАНИХ,
ВІДПОВІДАЛЬНИХ І КОМПЕТЕНТНИХ

У Володимира Федоровича Панібудьласки, завідувача кафедри політичних наук нашого університету, якщо говорити мовою сухих цифр і фактів, за плечима вже близько 50 років стажу праці. За цей час встиг він чимало: захистив кандидатську та докторську дисертації, опублікував близько 500 наукових праць з соціально-політичних та етнопольових проблем, підготував 30 (!) кандидатів наук, під його керівництвом захищено три докторські дисертації. Це насамперед говорить про те, що справжній людський геній не вимагає офіційного визнання і

винагород, він з'являється на вершині пошани і любові його учнів, колег, послідовників.

14 липня ц. р. відомому вченому, доктору історичних наук, професору В.Ф.Панібудьласці виповнилося вісімдесят років! Його колега, кандидат історичних наук, доцент кафедри політичних наук нашого університету Світлана Василівна Савойська вирішила докладніше познайомити читачів газети з життєвим шляхом і творчим доробком ювіляра, з тими обставинами, в яких формувалися його воля, характер і світогляд.

Народився відомий історик 1929 року в сім'ї хлібороба на Дніпропетровщині. Дитячі роки минули в оточенні чарівної української природи, в колі люблячих його рідних і близьких людей. В.Ф.Панібудьласка ще змалку успадкував від своїх батьків любов до рідного краю, української пісні, мови, історії та звичаїв. Природа наділила його неабияким талантом

художника і незвичайною волею, яка продовжувала загартовуватися в його альпіністських походах.

Життя юнака було непростим: рано залишився без батьківської уваги і опіки. Лише сильна воля, цілеспрямованість, зібраність, серйозність, різнобічна обдарованість, любов до життя й козацька відча не дали юнакові загубитися на ши-

рокій життєвій дорозі. Початкову освіту Володі довелось здобувати у роки війни, навчаючись у семирічній школі рідної Петрівки.

Є одна сторона молодого Володимира, яка широкій аудиторії відома найменше: юнака насамперед приваблювало мистецтво. Тому він після закінчення війни, у 1948 р. стає студентом факультету живопису Дніпропетровського художнього училища, після закінчення якого продовжує навчатися у Київському художньому інституті. Любов до мистецтва стає улюбленою справою молодого людини – він малює скрізь, де б не бував. На своїх художніх полотнах понадує в усій своїй красі відображає природу. Це розлогі ріки і спокійні морські пейзажі з високими горами, які заспокоюють своєю величчю й значущістю та надихають на великі справи. Картини його мають глибокий і широкий внутрішній зміст, вони зачаровують глядача і є по праву професійними, тому від них не можна відірвати погляд.

Важкі повоєнні роки кардинально змінюють майбутнє життя Володимира Панібудьласки: у 1954 р. він стає студентом історичного факультету Дніпропетровського державного університету.

Варто зазначити – за що б не брався майбутній вчений, він скрізь досягав успіху. Історія стала також його улюбленою справою. Спочатку він вчитель історії на рідній Дніпропетровщині, з часом працює на кафедрі марксизму-ленізму Дніпропетровського металургійного інституту.

Друга половина 50-х років минулого століття позначена високою науковою активністю нашого ювіляра: в цей час майбутній вчений-історик видає першу наукову брошуру "Етич дній не смолкнет слава: Из истории комсомольских организаций Днепровской области".

Його наукові статті, інформаційні замітки систематично з'являються в газетах "Молодий лєнінець", "Молодь України", "Зоря" та в журналах "Вітчизна", "Молодой коммунист", "Український історичний журнал" та ін.

У 32 роки молодий дослідник стає кандидатом історичних наук, працює науковим співробітником Інституту історії партії при ЦК Компартії України – філіалу Інституту марксизму-ленізму при ЦК КПРС. У 1976 р. захищає докторську дисертацію на тему: "Зміцнення дружби та міжнародної єдності народів СРСР в умовах розвинутого соціалізму" і стає доктором історичних наук, а через рік очолює кафедру історії КПРС і науково-комунізму Київського інженерно-будівельного інституту (нині кафедра політичних наук Київського національного університету будівництва і архітектури, за якою пов'язаний вже 32 роки).

Професор Панібудьласка вніс помітний вклад у розбудову незалежної України, формування національної свідомості українського народу, розвиток національної ідеї, громадянського суспільства і політичної нації в цілому. Головною увагу своїх учнів професор намагається зосередити на етнопольових проблемах українського народу, зокрема, на розвитку національної свідомості, української мови як державної, українсько-російських відносинах, на формуванні політичної нації. Результати наукових досліджень вчений-історик пропонує використовувати у навчально-методичній роботі кафедри в ході викладання дисциплін: "Політологія", "Історія України", "Соціологія" та ін., при розробці робочих програм, читанні лекцій, написанні посібників, підручників, а також при підготовці магістрів, кандидатів і докторів наук, а також у виховній роботі студентів КНУБА.

Це свідчить про те, що невтомним пером і майстерністю професор Панібудьласка зумів піднести науковий жанр на ту творчу вершину, яка не завжди є під силу для багатьох вчених. Вчений-історик завжди багато читає, бо намагається знати якомога більше, вміє відділити головне від другорядного і зосередитися на цікавому, важливому і нагальному.

У своїх працях відомий вчений розкриває правду про те, хто і як творив долю Української держави, що було насправді, що ретельно приховувалося в різні історичні періоди за лаштунками таємниці і секретності у становленні й розвитку української нації. В.Ф.Панібудьласка читав, як польські, австрійсько-угорські і російські імперіалісти намагалися покласти українську еліту на коліна, витравлювали із свідомості українського народу духовну нескореність і прагнення до політичної самостійності та ін.

Десять років професор В.Ф.Панібудьласка – Голова Науково-експертної ради за фаховим напрямом "Історія" Міністерства освіти і науки України. Лауреат Державної премії Української РСР в області науки і техніки, заслужений діяч науки і техніки України, а у 2007 р. указом Президента України В.А.Ющенка В.Ф.Панібудьласка нагороджено орденом "За заслуги" III – го ступеня.

Ознайомившись із творчим доробком професора В.Ф.Панібудьласки, можна впевнено сказати, що ювіляр не може не завдячувати долі за свій життєвий, науковий, педагогічний шлях. Читачам газети – викладачам, студентам і співробітникам – стали більш зрозумілими риси його характеру: цілеспрямованість, сила волі, компетентність, відповідальність, наполегливість і самодисципліна.

С.Савойська,

кандидат історичних наук, доцент

Профспілкові справи

ПІДВИЩУВАТИ КУЛЬТУРНИЙ РІВЕНЬ ТА СПРИЯТИ ВІДНОВЛЕННЮ
ЗДОРОВ'Я СПІВРОБІТНИКІВ КНУБА

Головним завданням роботи комісії профкому співробітників КНУБА з питань культурно-масової і спортивної роботи є сприяння задоволенню потреб і інтересів співробітників: змістовному проведенню дозвілля і відпочинку співробітниками і членами їх сімей, допомозі в збереженні та відновленні здоров'я, залученню працівників університету до занять фізичною культурою і спортом. Протягом останніх 5 років (2005-2009 рр.) працювала у складі: професор кафедри хімії Г.М.Кочетов (голова комісії) та члени комісії: доцент кафедри ОПН В.Є.Богуславський, ст. наук. співр. НДІВМ Л.В.Лавриненко, ст. викладач кафедри рисунку і живопису Ю.Д.Коломієць, ст. викладач кафедри інженерної геодезії Н.В.Лобатенко.

Комісія тісно співпрацювала з адміністрацією, кафедрою фізичного виховання, Центром культури і дозволила університету, клубом поезії "СТИХІЯ", жіночою радою, редакцією газети "Архітектура і Будівництво" та іншими структурними підрозділами та громадськими організаціями нашого вузу.

Комісія активно сприяла успішній роботі спортивно-оздоровчих секцій у нашому вузі. Робота координувалась і проводилась разом з кафедрою фізичного виховання (завідувач проф. С.М.Канішевський). В університеті працюють секції для співробітників з футболу, волейболу, бадмінтону, плавання, тенісу, атлетичної гімнастики, в яких підтримують і удосконалюють фізичний стан понад 110 працівників нашого вузу. Збірні команди співробітників беруть участь у різноманітних змаганнях. Особливо хочеться відмітити збірну співробітників КНУБА з міні-футболу, яка щороку бере участь у змаганнях на першість вузів Києва і досягає прекрасних результатів: в 2005-му – нагороджена дипломом за II місце, в 2006 р. – посіла IV місце в змаганнях. В 2008 році збірна співробітників КНУБА виборола II місце у турнірі ветеранів м. Києва з міні-футболу, у 2009 р. – III місце у турнірі університетських команд. Дослідження цих результатів сприяли інтенсивній тренування команди і значною організаційна робота її опорних гравців: зав. МЛТЗНП П.П.Морозюка, викладача кафедри ОПН – Я.Ю.Лобкова, металевих і дерев'яних конструкцій О.С.Піліна, будівельної механіки О.А.Шкрія, інженерної геодезії – Р.А.Дем'яненко,

пров. наук співр. НДІ БМ М.Г.Соловєв. Волейбольна збірна співробітників закладу протягом звітного періоду брала участь у турнірі ветеранів м. Києва та в товариських зустрічах із студентами університету. Активну участь в тренуваннях і змаганнях беруть член-кор. НАНУ, проф. О.Я.Олійник, проф. Ю.М.Таварткіладзе, проф. Г.М.Кочетов, доц. В.Ф.Малько, доц. Е.В.Залуцький, ас. В.В.Желізько та ін.

Отже, розвиток фізичної культури і спорту в університеті є одним із важливих пріоритетів профкому співробітників.

головним лікарем санаторіо-профілакторію КНУБА А.М.Скопичем та викладачами кафедри фізичного виховання і спорту щороку узгоджують і організують змістовне дозвілля співробітників університету, їх родин, проведення спортивних і культурно-масових заходів під час літнього відпочинку на базі у Пятихатках, що на березі мальовничої річки Козинки.

Комісія брала активну участь в розробці та удосконаленні Колективного договору університету, ретельно слідкує за виконанням пункту 6.14,

в якому зазначено: "співробітникам університету для спортивних занять безкоштовно надавати зали, споруди та плавальні басейни спорткомплексу". На жаль, протягом останнього року плавальний басейн КНУБА не працював з технічних причин. Але адміністрація спільно з профкомом доклали всіх зусиль, щоб питання його ремонту в цей нелегкий час було вирішено і наших співробітників не було надовго позбавлено можливості відновити здоров'я на регулярних заняттях з плавання.

Активно, натхненно працювала по залученню співробітників і їх сімей до культурних цінностей Л.В.Лавриненко. Протягом звітного періоду співробіт-

ки постійно відвідували театральномистецькі заходи в КНУБА, переглядали краєві вистави і концерти в місті. Відбулись екскурсії по Києву і області, у визначні місця місцевостей країни із залученням краєвих екскурсоводів: "Святині Волин" – Почаївська Лавра, Джерело праведної Анни (в екскурсії брали участь 60 осіб), Умань – Дендропарк Софіївка (57 осіб), "Золота підкова Львівщини" –

тру культури та дозволила в проведенні урочистих заходів.

Міцні зв'язки з клубом поезії "СТИХІЯ" підтримує член комісії доцент В.Є.Богуславський. Клуб існує протяженням краєвих екскурсіводів: "Святині Волин" – Почаївська Лавра, Джерело праведної Анни (в екскурсії брали участь 60 осіб), Умань – Дендропарк Софіївка (57 осіб), "Золота підкова Львівщини" –

гом 23 років – з моменту створення його очолює зав. аспірантурою і докторантурою, поетеса Т.О.Дембіцька, "СТИХІЯ" об'єднує насамперед наших поетів: В.Є.Богуславського, Є.О.Рейцна, В.Малиновського, О.Л.Підгородню, С.М.Ковальова, О.Г.Тіміньського, Т.Г.Соболевського і ін., а також всіх небажудих до поезії. До клубу запрошуються й відвідують його засідання почесні гості: відомі поети, актори, редактори видань.

Комісія бере активну участь у перевірці та удосконаленні роботи Здоров'я пункту університету та докладно аналізує його діяльність на засіданні профкому.

До проведення культурних і спортивних заходів комісія з задоволенням залучає студентську молодь. Запрошуємо співробітників університету активніше залучатися до спортивних секцій, брати участь у цікавих культурно-масових заходах. Наша ж комісія сумлінно виконує свої обов'язки і надалі намагається поповнювати роботу, прагнути зробити все залежне від нас для підвищення культурного рівня співробітників, удосконалюючи заходи для їх змістовного дозвілля.

Г.Кочетов,

голова комісії профкому співробітників з питань культурно-масової і спортивної роботи, професор кафедри хімії

Ваша думка

ЧИ ВПЛИНУЛА ЕКОНОМІЧНА КРИЗА НА СТУДЕНТІВ?

Оксана Цибенко,
студентка II курсу КНУБА

"ЧУТКИ ЗМУШУЮТЬ ХВИЛЮВАТИСЯ"

Поки що значного впливу економічної кризи я не відчула. Але гадаю, що студенти вже відчувають її вплив або принаймні наближення непростих часів. Адже тепер дуже хвилюватися змушують чутки про те, що стипендію "урізатимуть". Правда поки проблем з виплатами не було, але весь час подекуть, що надали стипен-

дію отримуватимемо не повністю, а лише частково, а решту доплачують гроші, коли з'являться гроші. Також чула й те, що на стипендію підвищать прохідний бал.

Мар'яна Турчак,
студентка III курсу КНУБА

"ДОВОДИТЬСЯ ЕКОНОМИТИ"

Може сказати, що економічна криза, яка панує у державі, вже досить відчутно вплинула на студентів і на мене також. Якщо раніше якимось можна було вижити

на стипендію, то нині це досить складно – доводиться економити. А тепер ще й з'явилися чутки про підвищення прохідного балу для стипендії. Думаю, що треба буде ще більше обмежувати себе.

Валерій Павленко,
студент II курсу КНУБА

"УСЕ ЗАЛЕЖИТЬ ВІД СПОСОБУ ЖИТТЯ"

Криза мене ще зовсім не зачепила. Та й навіть серед моїх друзів та знайо-

мих такої проблеми нема. Лише чую, що всі говорять про кризу. Та мені здається, що криза залежить від способу життя, який проводить людина. Мені поки що достачає й того, що маю...

Борис Рева,
студент II курсу КНУБА

"РІВЕНЬ ЗНАТЬ ЗРОСТЕ"

На собі кризи не відчув, але знаю, що студенти вже її переживають. А якщо ще й підвищать рейтинг на стипендії, то

проблема буде ще більше відчутна. Та мені здається, що так буде справедливо – отримуватимуть стипендії тільки ті, хто старанно вчиться. Та й думаю, що це буде великою спонукою до навчання і підвищення рівня знань.

Опитував Сергій Дмитрук,
студент II курсу

ЗОЛОТИЙ ЮВІЛЕЙ ВІПУСКНИКІВ 1959-го...

Давайте, ребята,
Вернемся вместе в пятьдесят девятый,
Споем, как когда-то
Учились и Любили, и росли...

Мы с большой буквы Инженеры,
Мы и в науке пионеры,
И славу поем мы
Родному КИСИ.

Гімн випускників будівельного факультету 1959 року... 16 травня в актовій залі університету він пролунав в черговий раз. 50 років тому, залишаючи стіни рідної альма матер, ми домовились збиратись разом кожні 5 років. І неухильно виконуємо цю угоду: вже вдесяте зібralися, щоб відсвяткувати золотий ювілей закінчення КІБІ.

Сфотографувалися перед університетом і зареєструвалися, попрямували до актовї зали. Тут з трепетом вдивлялися в обличчя молодих хлопців і дівчат на фотографіях, розташованих на стендах у фойє актовї зали. Такими ми були у далекому 1954-му, в перший рік навчання в КІБІ. Тут же можна було побачити й фотографії з наших попередніх зустрічей та окремі випуски дуже популярної свого часу нашої стінки "Дробилка".

Зустріч відкрив голова організаційного комітету, наш невідомий Василь Алексеенко. Після нашого традиційного гімну присутні вшанували пам'ять однокорсників, які вже відійшли у вічність. Час біжить неабляганно: з кожною зустріччю нас стає все менше, хоч на ювілейну зустріч прибуло 87 однокорсників з України, Росії, Німеччини, США.

З власними спогадами про студентські роки з нами поділилася професор С.М.Любченко. Сьогоднішніми студентам, на жаль, бракує тієї жаги знань, наполегливості у навчанні, які були у нас.

Ми завжди пам'ятатимемо видатних вчених і висококваліфікованих педагогів, які передавали нам свої знання в різних галузях науки. Це В.М.Ярін, М.Д.Жудін, М.С.Будніков, Л.П.Поляков, Г.Я.Слободяник, І.А.Кирієнко, В.Б.Михайленко, О.А.Підгорний, П.І.Семенов, М.Ф.Євстифєєв, І.О.Пашков, Ф.Т.Лисороса і ін.

Ми вміли не лише вчитися, а й відпочивати. Актова зала, де проходили студентські вечори, завжди була повною: до нас йшли ще студенти з інших вузів – університету ім. Т.Г.Шевченка, педагогічного та політехнічного інститутів. На факультетських вечорах танцювали під акомпанемент власного оркестру, виступали співаки – учасники нашої художньої самодіяльності.

Не забували ми і про спорт. Багато хлопців і дівчат захищали спортивну честь КІБІ під прапором товариства "Буревісник". Високі досягнення наших спортсменів завжди тримали будівельний факультет на першому місці в інституті. Цим досягненням ми вдячні колишнім вчителям: завідувачу кафедри фізичного виховання і спорту Ф.І.Добрийвечору, викладачам і тренерам В.Ф.Луцку, М.О.Касаткіну.

Зараз ми всі пенсіонери, більшість із нас вже не працює. Тому можна підбивати підсумки фахової роботи. А там є чим згадувати і чим пишатися. За активної участі ПЦБ-59 створені проекти та побудовані найбільші підприємства металургійної, хімічної, суднобудівної, авіаційної, радіоелектронної та оборонної промисловості, мости, теле та радіовежі і системи, цивільні споруди: житлові будинки і житлові масиви тощо. Дякай назви цих об'єктів: доменні печі 8 і 9 Криворізьсталі, стан 3600 та киснево-конверторний комплекс у Маріуполі, Калуський, Черкаський, Рівненський, Яворіський, Роздольський хімікомбінати, Київський авіа- та станкозавод, ДПЗ-18 Яворіський, Роздольський хімікомбінати, Київський суднобудівний завод, Київська телевежа, бавовняні комбайни у Херсоні, Рівному, Тернополі, мости у Дніпропетровську, Запоріжжі, Одесі, оздоровчо-лікувальні комплекси в Трускавці, Моршині, Криму, Одесі, житлові масиви в Києві й... місто(і)! – Славутич.

Випускники будівельного факультету працювали в республіках Радянського Союзу і закордоном: в Китаї, Монголії, Алжирі, Пакистані, Афганістані, Іраку, Гвінеї, Ефіопії, Польщі, Єгипті, Індії, Німеччині, Ізраїлі, США, на Кубі. І усюди гідно тримали авторитет Київського національного університету будівництва і архітектури.

Традиційно, на зустрічі відбувся концерт, підготовлений власними силами. Під фортепіанний акомпанемент О.Маяцького виконали пісні нашої молодості Є. Фурман, В.Головаєнко, Г.Шлейфман, В.Бойко. Чудово пісню нам привітала дочка однокорсника В. Павленко. Конкурс на кращі відповіді традиційної жартівливої анкети випускника ПЦБ-59 ще раз переконав: з почуттям гумору у нас все гаразд.

Зворушливим було вітання однокорсниками 9 подружніх пар, які відсвяткували вже золоте весілля, довідавши, що студентські шлюбні є найміцнішими. Ювіляри отримали в подарунок українські обереги, щоб вони і надалі зберігали лад і любов у сім'ї. Закінчуючи урочисту частину зустрічі, В.Алексєєнко зачитав наказ: наступна дата зустрічі – 17 травня 2014 р.!

На традиційному обіді у кафе "Марія" знову лунали пісні, читали вірші, танцювали, згадували минулі дні, ділилися новинами... Скоріше б вже травень 2014-го!

В.Б. Барановський, О.Г. Февдотич, С.М. Любченко,
випускники ПЦБ 1959-го, викладачі КНУБА

Відомі архітектори Києва КИЇВ ВІН БАЧИВ ЗОЛОТИМ

Ця споруда в Києві дуже відома. Київський будинок вчителя знаходиться в центрі міста, на вулиці Володимирській, 57. Автором її є київський архітектор Павло Федотович Альошин, якому 2009 року виповнилось би 128 років від дня народження. Смак й професіоналізм П.Ф.Альошина прославив свого часу нашу столицю. Цікаво, що в уявленні архітектора Київ повинен був виділятися спорудами із позолотеною на білих стінах. Відомий київський державний діяч і журналіст Василь Шульгін говорив: "Київ може й повинен мати свій особистий стиль, архітектуру, пов'язану із минулим, але пристосовану до теперішнього часу. Йому здавалося, що за підставою треба узяти стиль історичних пам'яток Києва. Важче вогось стилізувати житлові багатопверхові будинки. Але це можливо. В огосьому загальному ансамблі Київ має бути білостінним із золотом. Тришки золота в узорак, добре вироблені історією, узорак, покладених на прості гладкі стіни. На цю фоні київські темнісіють тополі будуть чарівні. Так мріяв Альошин".

ПЕРЕМОЖЦЕМ СТАВ СТУДЕНТ

Вибором професії Павло Альошин багато в чому зобов'язаний батькові. Федот Олександрович Альошин, що народився в кріпосній сім'ї, зміг досягти успіху в будівельному бізнесі, ставши відомим підрядчиком. Якраз він й відправив сина до Петербурзького інституту цивільних інженерів – одного з самих авторитетних будівельних університетів Європи того часу. Здобуті молодого архітектора виявилися ще в роки навчання. Коли в Києві проходила конкурс проектів зразкового міського училища імені мещаната Терещенка (нині споруда Університету театру, кіно і телебачення ім. Карпенка – Карого на Ярославово-Валу), у ньому взяли участь провідні зодчі міста, а переможцем став студент Альошин. Тому й не дивно, що по закінченні інституту він отримав запрошення від найсолідніших замовників, не кажучи вже й про батька, який доручав синові зведення великих прибуткових будинків. Але молодий зодчий не хотів бути "одним із..." Він прагнув стати в Києві кращим з кращих. І багато істориків архітектури визнають, що йому це вдалося.

УМІВ ВЧИТИСЯ

Альошин говорив уням, що справжній архітектор повинен володіти 150-ма професіями. Сам він до тонкощів знав будівельну справу, вникав у технологію виробництва будматеріалів, мав навички реставратора. Коли в одному з конкурсів 32-річний Альошин поступився першим місцем столичному академіку Щуко... він знову поїхав до Петербургу, щоб додатково пройти курс Академії мистецтв. Все життя Павло Федотович збирав бібліотеку за фахом. Йому вдалося придбати особистий архів батька і сина Беретті, чудових майстрів київського класицизму (тепер він, як і фонд самого Альошина, зберігається в Центральному державному архіві-музеї літератури і мистецтва України).

УМІВ НЕ НАШКОДИТИ

Альошин з повагою і трепетом ставився до роботи своїх попередників. Звівши спершу Педагогічний музей (нині Будинок учителя на Володимирській – ред.), а потім корпуси Академії наук поблизу класичних споруд Університету і Першої гімназії, він створив один з найкрасивіших київських ансамблів. Навіть коли до моди увійшли абсолютно нові архітектурні образи, коли колеги, недовго думаючи, в самих невідповідних місцях виводили на перший план огорожені фасади конструктивізму, Альошин знаходив вдалі рішення. Він віртуозно вписав кооперативний будинок київських лікарів (дотепер відомий як "Будинок лікарів") в гострокутний майданчик на розі Великої Житомирської і Стрілецької. Все було продумано до дрібниць, не тільки планування приміщень, але навіть зручні, раціональні форми віконних рамун і дверей ручок. А перед входом знайшовся місце для палисадника. Людина, говорив Павло Федотович, повинна входити в свій будинок не із запрошеної вулиці, а з квітучого саду.

Зараз нікого не здивуєш тим, що навісили на художні фасади коробок кондиціонерів, що грубо закріплені балкони. А Павло Альошин навіть водостічну трубу умів прибити з очей геть. Скажімо, в стіні спроектованого ім. особняка по Шовковичній, 15 для труб вштовпані спеціальні жолобки, а на Педагогічному музеї водостокі взагалі заховані під штукатурку.

НЕДОСЯЖНИЙ ДЛЯ ШАРИКОВИХ

Авторитет архітектора в кругах фахівців був непохитний. Зважали на нього і владсть предрешації – як до революції, так і в радянські часи. Павло Альошин в чомусь нагадує булгаківського професора Преображенського. Та ж порода значної людини, та ж гідність. В роки Великого Терору, коли ніякі заслуги і звання не захищали від свавілля, Альошина так і не зачепили. Більш того, коли колега написав на нього донос, всупереч звичаям того похмурого часу, брудному паперу не дали ходу. Навпаки, викрили "стучача" в архітектурному журналі, додавши: "З такими склочниками треба повести рішучу боротьбу". Пізніше Альошин простили навіть те, що він залишався в окупованому Києві; відразу після війни його ввели до складу Академії архітектури УРСР. Розказували, що одного разу Альошин видав самому Хрущеву, раз у раз перебиваючому его доповідь: "Микитка Сергійович, якщо ви запрошуєте фахівців, так будьте люб'язні, наберіться терпіння і вислухайте їх до кінця".

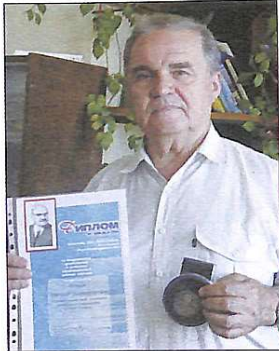
В Києві майстер живе в своїй же споруді "Будинку лікарів". До речі, в дні радянських свят по Великій Житомирській йшли у бік Хрещатика колонні демонстрантів. І багато хто згадує, як студенти Альошина, проходячи мимо його будинку, дружно кричали: "Хай живе академік архітектури Павло Федотович Альошин!" Старий архітектор виходив на балкон і незворушно віддав хід.

І.Герасченкова

Золотий ювілей випускників 1959-го

МЕДАЛЬ ІМЕНІ О.О. ПОЛЯКОВА ОТРИМАВ ПРОФЕСОР Є.О. РЕЙЦЕН

Третього липня на Вчній раді університету ректор д.т.н., професор А.М.Тугай вручив професору кафедри міського будівництва Є.О.Рейцену Міжнародну медаль імені Олексія Олександровича Полякова та диплом до неї за видатні досягнення в розвитку транспортної системи міст та зон їх впливу.

Медаль імені О.О.Полякова – видатного транспортного інженера – присуджується в країнах СНГ з 2001 року. Рішенням журі по нагородженню медаль професору Рейцену було присуджено у Катеринобурзі (Росія) під час роботи 15-ї Міжнародної та 18-ї Катеринобурзької науково-практичної конференції 16–17 червня 2009 року. В ній взяли участь Уральський державний економічний університет, Білоруський науково-дослідний і проєктний інститут міськбудівництва, Київ-

ський національний університет будівництва і архітектури, Пермський державний технічний університет, учбово-науково-впровадзувальне підприємство "Комвакс" та ін.

Лише дев'ять учених стали господарями медалі імені О.О. Полякова у номінації "Учений". Професор Рейцен 2009 року став 10-м домінянтом у цій номінації. В Україні ж він є першим.

Інформація газети

Спроба аналізу

НЕЦЕНЗУРНА ЛЕКСИКА ЧЕСТІ НЕ ДОДАЄ

Деякі роки тому, проходячи повз групу студентів: і хлопців, і навіть дівчат і ставши мимовільним свідком розмови (наголошую просто розмови, а не суперечки), ми жальлися від кількості нецензурних слів, якими вони спілкувалися між собою...

Нині ми вже так звикли перебувати у світі, затаврованому лайливими словами, що більш-менш м'якші висловлювання навіть не "ріжуть вуха". Особливо це стосується телебачення, яке принесло нам моду на все американо-канське і навіть на матюки та жести, які з великою радістю мапуємо. Згідно з опитуванням Українського інституту соціальних досліджень, 43–55 відсотків українців не бентежить нецензурна лексика у фільмах і телерадіо. І лише 20 відсотків опитаних повністю відмовилися від перегляду кіно і телепрограм з "триповерховими" матюками.

МАТЮКИ – МОВА СЛАБКИХ

Трохи історії. Великий австрійський психіатр-невропатолог Зигмунд Фройд зазначав, що перша людина, котра видалася замість того, щоб ударити, і була засновником людської цивілізації. Можливо, й краще замінити біяку кількома "масними" сльезами, та, як вважають філологи, сьогодні звичка розмовляти без використання нецензурних висловів вже стає рідкістю. До цієї епідемії схильні всі, без винятку, соціальні групи. За допомогою матюків сьогодні висловлюють не лише невдоволення, а й радість, захоплення. Часом здається, що люди живуть за

принципом "ми матюком не ласяємо, ми матюком розмовляємо".

Психіатри схильність до постійного вживання нецензурних слів та до розповсюдження непристойних анекдотів розглядають як психічний розлад і називають його "копролалією", хоча більшість усе-таки погоджується, що лайливість людини більше пов'язана не так із її психічними розладами, як із середовищем, в якому вона перебуває.

Психологи виділяють і інші мотиви вживання матюків:

- "міцним" сльезом людина хоче показати свою силу (часто їх використовують люди, непевнені в собі);
- до матюків часто-густо вдаються ті, у кого є сексуальні відхилення (так вони дають вихід своїй неповноцінності);
- нецензурну лайку можна розцінювати як прояв протесту до норм суспільства;
- матюки можуть бути просто словами-паразитами або ж ознакою недорукливості, невміння висловлювати свої думки літературною мовою.

До речі, вчені вважають, що найвідоміших матюків, тобто так званих слів-засновників, є чотири: перші два позначають статеві органи, третє – статевий акт, а четверте – жінку, підозрювану в легковажній поведінці.

ЛИХОСЛІВ'Я ЯК ОЗНАКА РЕВОЛЮЦІЙ І ВОЄН

Як зазначають науковці, люди лихословили завжди, та були епохи, коли брудні вирази майже зникали з ужитку. Але були й часи, коли за допомогою грубих висловлювань можна було до-

Запрошуємо до співпраці ЩОБ ДОБРЕ ВЧИТИСЯ Й ЦІКАВО ВІДПОЧИВАТИ

Шановні наші читачі! Студентська газета нашого університету "Архітектура і Будівництво" разом з вами продовжує удосконалювати й запрошує до співпраці. Кожен з вас може випробувати себе в ролі дописувача. Ажде студентські роки – це якраз і є період експериментів. А раптом із вас вийде кращий журналіст, ніж комп'ютерщик, сантехнік чи інженер!

Пишіть нам! Пишіть про все. Ви відпочивали влітку в горах? Розкажіть про це всім через нашу газету. На морі? Якщо це цікаво вашим друзям – значить, зацікавить і наших читачів. Спробуйте проаналізувати проблеми, які вас хвилюють. Вас обурює, як нахабно мчить водій на червоному світлі, коли переходите дорогу? Напишіть про це!

Як редактор газети університету запрошує до співпраці всіх, хто має певні міркування з приводу самостійного навчання студентів, щодо участі нашої держави в Болонському процесі тощо. Ми будемо вас інформувати про те, як здобути другу вищу освіту, як заробити додаткову стипендію, як влаштуватися на роботу тощо, а ви запитуйте, що вас цікавило б іще. Спробуйте проаналізувати Інтернет як джерело інформації, поміркуйте на тему корупції у вищій школі, доведіть, що викладачі повинні поблагливіше ставитися до студентів (чи спростуйте), подумайте наскільки потрібна нам вища освіта взагалі, напишіть, як ви ставитеся до списування...

Є ще багато тем, стосовно яких нас дуже цікавить ваша думка. Тож не соромтеся, заходьте до редакції (Головний корпус, 6 поверх, кімн. 601а), приносьте свої твори, фотографії, малюнки. Можете писати на електронну адресу газети: www.arh_bud@knuba.edu.ua Ваші публікації мають шанс з'явитися у друкованому вигляді. Отже, ми готові до співпраці. А ви?

І.Герашенкова

ЗАКОХАНІЙ У ФОТОГРАФІЮ

Київ. Вид на Дарницю

Політ студента

Газета "Архітектура і Будівництво" – молода як за своїм духом, так і за віком її читачів і творців. Навколо редакції завжди гуртуються суспільно активні й творчі люди, викладачі, співробітники, студентські кореспонденти й друзі газети. Наприклад, протягом кількох років допомагали газеті закохані у фотографію студенти (нині випускники) сантехнічного факультету Олексій Погребняк та Віталій Кукелко. Приходячи кожного дня на заняття до універу, вони обов'язково забирали й до редакції з новими пропозиціями та просто добрими словами. Після одних розумних і талановитих приходять інші розумні й талановиті, а за ними – ще і ще...

Сьогодні Ваша "А+Б" пропонує переглянути невеличку виставку фоторобіт Віталія Кукелко, які свого часу не були газетою опубліковані.

Обурення студента - сантехніка

Качка-Заспа. На березі річки Козинки

Увага!

ХАКЕРИ В "ОДНОКЛАСНИКАХ"

Наприкінці липня стали відомі дані облікових записів понад 130 тис. користувачів соціальної мережі "ВКонтакте". Як повідомили в "Лабаторії Касперського", сайт, на якому були опубліковані паролі, відомий як фішинговий (хакерський).

За попередніми даними, схема викрадення логіна і пароля для доступу до соціальної мережі була такою: спочатку на комп'ютер користувача встановлювалася шкідлива програма Trojan.Win32.VkHostAd, яка розповсюджувалася через додаток "ВКонтакте" (зараз заблоковано адміністрацією ресурсу). Після установки "Троянця" в систему, коли користувач намагався відкрити сайт соціальної мережі, його перенаправляли на фішингову сторінку, де вимагалося ввести свої логін і пароль. Реєстраційні дані уходили в бази на тому ж сайті, а користувачу повідомлялося, що його акаунт буде заблоковано, причому для розблокування потрібні відправити на короткий номер SMS, вартість якого досягала 10 дол.

Аналогічна схема розроблена для іншої соціальної мережі "Однокласники". Зараз база паролів цієї мережі на фішинговому сайті порожня. "Ми рекомендуємо всім користувачам "ВКонтакте" і "Однокласники" перевірити вміст своїх файлів hosts.

Якщо в них знайдено посилання на vkontakte.ru і odnoklassniki.ru, видалити дані файли. Також необхідно змінити всі паролі від всіх акаунтів в соціальних мережах. У разі попадання на подібні фішингові сторінки, у жодному випадку не слід вводити свої логін і пароль і не відправляти ніяких SMS-повідомлень", – відзначив керівник центру глобальних досліджень і аналізу загроз "Лабаторії Касперського" Олександр Гостев.

Підготував А.Таранець

студент КНУБА

могтися шані, популярності і навіть розбагатіти.

В епоху, коли рицарські традиції почали занепадати, у Франції та Італії з'явилися рибальди – війська, головною зброєю яких було лихослів'я. Рибальди набирали з низів суспільства. Вони ходили в білій майбей або цілком голими і відігравали роль відділів пропаганди: перед початком битви вони обсипали супротивника насмішками й образами, демонструючи при тому соромітні частини тіла.

Величезного розповсюдження лихослів'я сягнуло в епоху Великої Французької революції. Не гребував грубою лайкою і Наполеон, який під час своїх легендарних спалахів гніву часто вживав "солдатське" сльезе. Так Бонапарт прагнув позбутися основи суспільства, доводячи, що він не "боїться ні Бога, ні диявола, ні людини".

ФІЛОЛОГ ПРО ПОХОДЖЕННЯ ЛАЙЛИВОЇ ЛЕКСИКИ

Цікавим є версії походження нецензурної лексики. За твердженням відомого сучасного філолога Ростислава Мартинюка, основна маса лайливих лексик походить із мов фінно-угорських народів, які згодом склали ядро російської народності.

У Росії здавна переслідували за надмірну лайливість, коли вона була спрямована проти верховних правителів. Так, за Соборним укладом 1649

року "непристойні слова" вважали державним злочином і могли покарати як за державну зраду – аж до страти. Наприклад, у часи царювання Катерини II було видано "Маніфест про мовчання" (4 червня 1763 року), який передбачав, що кілька разів, однак своєї мети він так і не досягнув.

Деякі вчені вважають, що ненормативна лексика бере свій початок від язичницьких ритуалів, під час яких наші пращури молилися богині родючості Мокосі, яка відповідала за нижню частину саїтобудови. Тобто матюк був ритуальною мовою для спілкування з потойбічними силами. А з приходом християнства була накладена сувора заборона на культ тіла, тому статева сфера життя людини ставала ганебною.

А на думку відомого філолога академіка Олександра Пonomарьова, лайка прийшла з прийняттям християнства з Греції. Але ті слова, що для грецької мови були звичайними, нормативними, для нашої мови стали нецензурними, лайливими.

Та як би не пояснювали дослідники походження лайливих слів, їх вживання чести не робить нікому.

Матеріал підготувала
С.Волинська, студентка КНУБА,
студкор газети

ЦІКАВО ЗНАТИ

Турецький мандрівник Ельвія Челеві, відвідавши Україну 1657 року, визнав величезне багатство української мови, але лайливих слів нарахував у ній аж... чотири. Це такі слова, як "юрт", "дідько", "свиня" і "собака".

Друковане слово XIX ст. бергло невнину чистоту, поки за справу не взявся Віктор Гюго. У 1862 році побачив світ роман "Знедолені", де натхненно описувалася битва при Ватерлоо, а також містилася справжня ода французькому нецензурному слову "merde" ("ляно").

Найбруднішими на лайку є російська, арабська та угорська мови. А найчистішою є японська мова, у котрій взагалі немає нецензурної лексики як такої. Японці, коли хочуть вилятися, виходить на інший синтаксичний рівень.

Свого часу маршал Жуков сказав: "Ми перемогли Німеччину не лише бойовим духом, числом і умінням – ми її ще перематюкали".

НАШ САЙТ В ІНТЕРНЕТІ: www.knuba.edu.ua (розділ новини), e-mail: arh_bud@knuba.edu.ua

Засновник — Київський національний університет будівництва і архітектури
Свідоцтво про реєстрацію: КІ, № 137 від 20.12.1995 р.

Редакція може публікувати матеріали, не поділяючи точки зору автора.
Редакція лишає за собою право редагувати і скорочувати матеріали авторів.
Надруковано у ЗАТ "ВПІЛ", вул. Волинська, 60

Редактор Ірина Герашенкова
АДРЕСА РЕДАКЦІЇ: 03180, м. Київ-180,
Повітрофлотський проспект, 31, кімн. 601а, тел. 241-55-35